

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/21/2023
Identifikačné číslo spisu:	8320202317
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8320202317.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti SlovDef Technologies s.r.o., Poprad, Teplická 2156/3, IČO: 51 229 978, proti žalovanej obchodnej spoločnosti I.V.A., s.r.o., Snina, Komenského 848, IČO: 36 452 751, zastúpenej advokátom Mgr. Martinom Tomášom, Spišská Nová Ves, Trieda 1. mája 31, o neplatnosť odstúpenia od kúpnych zmlúv a vydanie tovaru, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Cob/51/2022-405 z 15. decembra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5Cob/51/2022-405 z 15. decembra 2022
z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 17Cb/62/2020-335 z 15. marca 2022 rozhodol tak, že prvou a druhou výrokovou vetou rozsudku zamietol žalobu v časti o určenie, že odstúpenie žalovanej z 23. marca 2020 od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 1. februára 2020 so žalobkyňou, je neplatné a v časti o určenie, že odstúpenie žalovanej z 23. marca 2020 od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 29. januára 2020 so žalobkyňou, je neplatné. Treťou a štvrtou výrokovou vetou rozsudku uložil žalovanej povinnosť vydať žalobkyni tovar podľa špecifikácie uvedenej v týchto výrokových vetách v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Piatou výrokovou vetou rozsudku rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na ich náhradu.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 5Cob/51/2022-405 z 15. decembra 2022 rozhodol tak, že výrokom I. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej tretej, štvrtej a piatej výrokovej vete a výrokom II. stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

3. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala určenia právnej skutočnosti, avšak vychádzajúc z ustanovenia § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného

sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti nie sú prípustné, s výnimkou žaloby o určenie právnej skutočnosti za splnenia podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Otázku platnosti odstúpenia od kúpnych zmlúv bolo preto možné riešiť len ako otázku prejudiciálnu.

Túto prejudiciálnu otázku súd prvej inštancie hmotnoprávne posúdil správne, keď dospel k záveru, že žalobkyňa neporušila žiadnu zmluvnú a ani zákonnú povinnosť voči žalovanej, a teda absentuje zmluvný alebo zákonný dôvod na riadne odstúpenie žalovanej od oboch kúpnych zmlúv. S poukazom na uvedené je odstúpenie žalovanej od oboch kúpnych zmlúv neplatné.

4. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že žalobkyňa sa žalobou (okrem určenia neplatnosti odstúpenia od kúpnych zmlúv) domáhala voči žalovanej vydania tovaru, ktorý bol predmetom kúpnych zmlúv. V kúpnych zmluvách si zmluvné strany dohodli, že kupujúci nadobudne vlastnícke právo k tovaru dňom platnosti a účinnosti kúpnych zmlúv, pričom kúpnu cenu mal kupujúci zaplatiť na základe faktúry doručenej kupujúcemu, ktorej doručenie však v konaní nebolo preukázané. Keďže v kúpnych zmluvách bolo dohodnuté, že žalobkyňa nadobudne vlastnícke právo k tovaru dňom platnosti a účinnosti kúpnych zmlúv a žalovaná sa vzájomnou žalobou nedomáhala zaplata kúpnej ceny, súd nemal dôvod zaoberať sa nezaplatením kúpnej ceny. Naviac, napadnuté rozhodnutie nemohlo obsahovať výrok o povinnosti žalobkyne zaplatiť kúpnu cenu, pretože takýto výrok nebol obsiahnutý v žalobnom petite a žalovaná sa ani vzájomnou žalobou nedomáhala zaplata kúpnej ceny. V zmysle jednotlivých článkov kúpnych zmlúv žalobkyňa ako kupujúca sa zaviazala zaplatiť 100% kúpnej ceny za tovar na základe faktúry doručenej kupujúcej. Uvedená skutočnosť, od ktorej sa odvíja splatnosť kúpnej ceny, však v konaní pred súdom prvej inštancie nebola preukázaná a súdnym rozhodnutím nemožno zaviazat stranu sporu na zaplata záväzku, ktorého splatnosť ešte nenastala.

5. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovanej, že konanie JUDr. J., ktorá do kúpnych zmlúv uviedla nižšiu kúpnu cenu tovaru, je ďaleko za hranicou akceptovania zmluvnej autonómie v obchodných záväzkových vzťahoch a nemalo by požívať právnu ochranu, keďže len uvedenie nižšej kúpnej ceny v kúpnej zmluve nie je dôvodom na to, aby konanie JUDr. J. nemalo požívať právnu ochranu. Ako nesprávny vyhodnotil argument žalovanej, že žalobkyňa nebola oprávnená domáhať sa splnenia záväzku žalovanou, lebo nedeklarovala, že je pripravená a schopná svoj záväzok okamžite splniť, nakoľko v konaní nebola zistená skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné pochybovať o schopnosti žalobkyne zaplatiť kúpnu cenu žalovanej. Povinnosť žalovanej vydať tovar žalobkyňi časovo predchádza povinnosti žalobkyne zaplatiť kúpnu cenu, preto žalovaná je povinná vydať žalobkyňi tovar bez ohľadu na to, že žalobkyňa doposiaľ kúpnu cenu za tovar nezaplatila.

6. K podaniu žalovanej z 20. júna 2022, ktorým súdu prvej inštancie predložila „jednostranný zápočet“ zo dňa 3. januára 2022, odvolací súd uviedol, že z neho nevyplyva, že by sa týkal kúpnych zmlúv, ktoré sú predmetom tohto sporu. Nepovažoval ho preto za relevantný.

7. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie s návrhom na odklad vykonateľnosti a s návrhom, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

9. Dovolanie podala správkyňa konkurznej podstaty úpadkyne JUDr. Jana Čepčeková (ďalej aj „dovolateľka“) podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá v dovolaní zároveň navrhla pokračovať v súdnom

konaní.

10. Dovolateľka v dovolaní uviedla, že odvolací súd nemohol dňa 15. decembra 2022 vo veci meritórne rozhodnúť, nakoľko existovala zákonná prekážka ďalšieho konania vo veci spočívajúca v zákonom prerušení konania podľa § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKR“ alebo „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), keďže dňa 23. novembra 2022 bolo v Obchodnom vestníku zverejnené uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok úpadkyne I.V.A., s.r.o., Snina (pôvodne označená žalovaná), pričom za správkyňu konkurznej podstaty úpadkyne bola ustanovená JUDr. Jana Čepčeková. Súd tak voči úpadkyňi začal hlavné insolvenčné konanie podľa čl. 3 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalobkyňou uplatnený nárok v súdnom konaní spadá pod obsah pojmu majetok podliehajúci konkurzu podľa § 67 ZKR.

11. Dovolateľka poukázala aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ÚS SR“) č. k. I. ÚS 289/2014-26 z 3. decembra 2014, z ktorého vyplýva, že pokiaľ zákon o konkurze a reštrukturalizácii v § 47 ods. 1 ustanovuje, že súdne konanie sa prerušuje, táto procesná norma je prekážkou ďalšieho konania súdu, ktorý v dôsledku zákonného prerušenia konania nemôže vo veci ďalej konať a už vôbec nemôže vo veci meritórne rozhodnúť. V prerušenom konaní súd môže pokračovať iba na návrh správcu, od iniciatívy ktorého závisí prípadné pokračovanie v prerušenom konaní (§ 47 ods. 3 ZKR). Zdôraznila, že z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd v čase meritórneho rozhodnutia, t. j. dňa 15. decembra 2022 nedisponoval jej návrhom na pokračovanie v prerušenom konaní a k takémuto návrhu došlo až v podanom dovolaní.

12. Podľa názoru dovolateľky nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP, ako aj v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. K porušeniu tohto práva došlo aj tým, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je nedostatočné a nezrozumiteľné, a teda nepreskúmateľné. Odvolací súd svoje rozhodnutie de facto neodôvodnil, len stroho skonštatoval, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalovanej.

13. Odôvodnenie návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku dovolateľka uviedla v čl. V dovolania.

14. Dovolanie bolo následne doplnené podaním z 23. februára 2023, v ktorom žalovaná oznámila, že dňa 9. februára 2023 bolo úpadkyňi doručené uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4CoKR/36/2022-261 z 8. februára 2023, ktorým odvolací súd v konaní o vyhlásenie konkurzu a o odvolaní dlžníka proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 1K/8/2022-96 zo 16. novembra 2022 zmenil toto uznesenie tak, že návrh navrhovateľa na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníčky I.V.A., s.r.o., so sídlom Komenského 848, Snina, IČO: 36 452 751 zamietol, pričom uznesenie o zrušení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 15. februára 2023. Zverejnením uznesenia o zrušení konkurzu v Obchodnom vestníku zanikli účinky konkurzu a zanikla tiež funkcia správkyne podľa § 28 ods. 4, § 44 ods. 1, 3, 5 a 6, § 46 až § 51 a § 53 až § 56 ZKR.

15. Vzhľadom k zániku funkcie správkyne podľa § 103 ods. 1 ZKR, ako aj k zániku oprávnenia správkyne konať za úpadkyňu vo veciach týkajúcich sa majetku podliehajúceho konkurzu podľa § 44 ods. 1 ZKR, žalovaná predložila súdu plnomocenstvo udelené advokátovi Mgr. Martinovi Tomášovi na jej zastupovanie v dovolacom konaní. Zároveň dovolaciemu súdu oznámila, že v celom rozsahu trvá na podanom dovolaní, nakoľko odvolací súd dňa 15. decembra 2022 nemohol vo veci meritórne rozhodnúť, keďže existovala zákonná prekážka ďalšieho konania vo veci, spočívajúca v prerušení konania z dôvodu podľa § 47

ods. 1 ZKR.

16. K dovolaniu a doplneniu dovolania žalovanej zaslala žalobkyňa svoje vyjadrenie a následne jeho doplnenie, v ktorých navrhla zamietnuť návrh na odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku a aj samotné dovolanie ako nedôvodné.

17. Podľa názoru žalobkyne nie sú naplnené dovolacie dôvody uvádzané v dovolaní, pretože postup súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu nebol spôsobilý znemožniť dovolateľke uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo

k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľka si zamieňa svoj procesný neúspech s porušením práva na spravodlivý proces. Vo vzťahu k prerušeniu konania vo veci samej počas konkurzného konania žalobkyňa uviedla, že dovolateľkou uvedený dôvod porušenia práva na spravodlivý proces nie je možné aplikovať na dané konanie vo veci samej.

V tejto súvislosti poukázala na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej pod pojmom procesný postup sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda samotná procedúra prejednávania veci a tento pojem nemožno vykladať extenzívne vzťahovaním aj na meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Pokiaľ postupom súdu nie je rozhodnutie súdu, potom ním nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (uznesenie NR SR sp. zn. 2Cdo/225/2018 z 28. februára 2019). Všetky procesné práva žalovaná uplatnila v odvolacom konaní ešte v čase, ktorý predchádzal konkurznému konaniu.

Je jej známe obligatórne prerušenie civilných konaní počas konkurzného konania, avšak len v prípade, ak civilné konanie sa týka majetku úpadcu, ktorý podlieha konkurznému konaniu. V danom prípade bolo meritom veci práve rozhodnutie, že majetok, ktorého vydania sa žalobkyňa domáhala súdnou cestou, nie je majetkom dovolateľky.

Prerušenie súdneho konania z dôvodu začatia konkurzného konania sa na danú vec nevzťahovalo. Opačný náhľad na danú situáciu by bol extenzívnym výkladom ustanovení ZKR spôsobilým narušiť princíp právnej istoty a poškodiť práva žalobkyne.

Pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv

je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietat alebo zvrátiť nesprávny postup súdu. Jedna izolovaná vada na uplatnenie dovolania nestačí.

18. Žalobkyňa poukázala na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 393/2012, z ktorého o. i. vyplýva, že kolektívne uspokojenie veriteľov speňaním majetku dlžníka vylučuje individuálne postupy a práve z tohto dôvodu § 47 ods. 1 a 3 ZKR ustanovuje, že vyhlásením konkurzu

sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi a že v takto prerušených konaniach možno pokračovať na návrh správcu, ktorý sa podaním takéhoto návrhu stáva účastníkom konania namiesto úpadcu.

Jediným referenčným kritériom prerušenia súdneho konania je, že sa týka majetku podliehajúceho konkurzu úpadcu.

19. O návrhu dovolateľky na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku rozhodol dovolací súd uznesením sp. zn. 1Obdo/21/2023 z 26. júla 2023 tak,

že do právoplatného skončenia dovolacieho konania odložil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 17Cb/62/2020-335 z 15. marca 2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 5Cob/51/2022-405 z 15. decembra 2022.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, po preskúmaní veci vo väzbe na uplatnený dovolací dôvod (bez nariadenia pojednávania) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a aj dôvodné.

21. Podľa ustanovenia § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

22. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. V danom prípade dovolateľka vyvodzuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Za vadu zmätočnosti považuje to, že odvolací súd vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom z 15. decembra 2022 napriek tomu, že v priebehu odvolacieho konania bol dňa 23. novembra 2022 vyhlásený konkurz na majetok žalovanej ako úpadkyne, čím ex lege došlo k prerušeniu odvolacieho konania, pričom správkyňa konkurznej podstaty nedala odvolaciemu súdu súhlas na pokračovanie v konaní. Okrem toho porušenie práva na spravodlivý proces dovolateľka videla v nepreskúmateľnosti rozsudku odvolacieho súdu spočívajúcej v nedostatku jeho odôvodnenia.

24. Z ustanovenia § 47 ods. 1 ZKR vyplýva, že ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o intervenciu.

25. V konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu (§ 47 ods. 4 veta prvá ZKR).

26. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b) nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420

písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR.

27. Dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu podala správkyňa žalovanej strany sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Na správkyňu konkurznej podstaty podľa § 44 ods. 1 ZKR prešlo oprávnenie nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadkyňu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku. Zároveň v podanom dovolaní správkyňa navrhla pokračovať v prerušenom konaní podľa § 47 ods. 4 ZKR. Na základe uvedeného mal odvolací súd za to, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou v zmysle § 424 CSP.

28. Po preskúmaní danej veci dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd procesne pochybil, keď nerešpektoval ustanovenie § 47 ods. 1 a ods. 4 ZKR, a to napriek tomu, že dňa 23. novembra 2022 bolo v Obchodnom vestníku zverejnené uznesenie konkurzného súdu o vyhlásení konkurzu na majetok žalovanej a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. Jana Čepčeková. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku, čo vyplýva z § 23 ods. 1 ZKR.

Vyhlásením konkurzu na majetok žalovanej (úpadkyne) ex lege došlo k prerušeniu predmetného konania, pričom odvolací súd procesne pochybil, keď v čase prerušeného odvolacieho konania bez súhlasu správkyne ďalej konal so žalovanou, a nie s ustanovenou správkyňou konkurznej podstaty, ktorá mala konať v mene úpadkyne a v čase prerušeného súdneho konania dňa 15. decembra 2022 vydal aj rozsudok v merite veci.

V tomto smere dovolací súd poukazuje aj na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 289/2014

z 3. decembra 2014. Povinnosťou odvolacieho súdu bolo v dôsledku vyhlásenia konkurzu

na majetok žalovanej hľadiť na predmetný súdny spor týkajúci sa majetku podliehajúceho konkurzu, patriacemu žalovanej ako na prerušený. Odvolací súd mal postupovať v súlade

s § 47 ods. 1 ZKR a v odvolacom konaní pokračovať len na návrh správkyne konkurznej podstaty úpadkyne. Odvolací súd v naznačenom smere nepostupoval, keď vo veci o odvolaní napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie meritórne rozhodol bez toho, aby správkyňa konkurznej podstaty navrhla pokračovanie v prerušenom konaní. Odvolací súd mal prihliadnuť i na to, že oprávnenie úpadkyne (žalovanej) nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu

a oprávnenie konať za úpadkyňu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, prešlo vyhlásením konkurzu na správkyňu, ktorá konala v mene a na účet úpadkyne. Aj zo záhlavia rozsudku odvolacieho súdu z 15. decembra 2022 vyplýva, že odvolací súd v záhlaví rozsudku označil žalovanú, a nie správkyňu konkurznej podstaty.

29. K námietke žalobkyne, že v danom prípade sa prerušenie konania nemohlo týkať predmetného sporu, pretože majetok, ktorého vydania sa žalobkyňa v predmetnom spore domáhala, nie je majetkom žalovanej, dovolací súd uvádza, že s týmto tvrdením žalobkyne nesúhlasí. V predmetnom spore sa žalobkyňa domáhala nielen určenia neplatnosti odstúpenia od kúpnych zmlúv z 1. februára 2020 a z 29. januára 2020, ale aj vydania tovaru špecifikovaného v žalobnom petite, predávajúcim ktorého bola žalovaná a kupujúcim ktorého bola žalobkyňa. Vo väzbe na vydanie tovaru súdy oboch inštancií v predmetnom spore riešili prejudiciálnu otázku (ne)platnosti odstúpenia žalovanej od kúpnych zmlúv a nadobudnutia vlastníckeho práva k tovaru, keďže vlastníkom tovaru sa cítila byť tak žalobkyňa, ako aj žalovaná, ktorá odmietala žalobkyni vydať tovar s poukazom na to, že od kúpnych zmlúv uzavretých so žalobkyňou ako kupujúcou odstúpila. Súd prvej inštancie rozsudkom

z 15. marca 2022 o. i. uložil žalovanej povinnosť vydať žalobkyni ňou požadovaný

a špecifikovaný tovar, avšak tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože žalovaná podala proti nemu v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom rozhodoval ako odvolací súd Krajský súd v Prešove. V priebehu odvolacieho konania bol uznesením konkurzného súdu vyhlásený konkurz na majetok žalovanej, a teda tovar, predávajúcim ktorého bola žalovaná, ktorá ho odmietala žalobkyni vydať, spadol pod majetok žalovanej ako úpadkyne a podliehal účinkom vyhláseného konkurzu (§ 44 ods. 1 ZKR). Vyhlásením konkurzu na majetok žalovanej došlo preto v súlade s § 47 ods. 1 ZKR ex lege k prerušeniu konania na odvolacom súde, pričom z obsahu spisu je zrejmé, že správkyňa konkurznej podstaty nedala návrh na pokračovanie

v odvolacom konaní vedenom na odvolacom súde pod sp. zn. 5Cob/51/2022.

Subjektívna nevedomosť odvolacieho súdu o prerušení konania v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalovanej je bez právnej relevancie, keďže účinok prerušenia konania nastáva zo zákona - objektívne a nezávisle od vedomosti odvolacieho súdu.

30. S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že odvolací súd konal a rozhodol v merite veci v čase, kedy bolo v zmysle ustanovenia § 47 ods. 1 ZKR konanie zo zákona prerušené,

a to bez návrhu správkyne na pokračovanie v prerušenom konaní v zmysle § 47 ods. 4 ZKR,

v dôsledku čoho nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva dovolateľky na spravodlivý proces podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Zistená vada zmätočnosti v

zmysle § 420 písm. f) CSP zakladá nielen prípustnosť, ale aj dôvodnosť dovolania a predstavuje dôvod, pre ktorý musí dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť, pretože rozsudok vydaný v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považovaný za zákonný a spravodlivý.

31. Pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, že po podaní dovolania Krajský súd v Prešove, rozhodujúci o odvolaní dlžníčky (žalovanej) proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 1K/8/2022-96 zo 16. novembra 2022, zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o vyhlásení konkurzu tak, že návrh na vyhlásenie konkurzu zamietol (viď uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 4CoKR/36/2022-261 z 8. februára 2023, ktoré je zažurnalizované v spise na čl. 434 a nasl.). Zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (ktorým došlo k zamietnutiu návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej) a jeho zverejnenie v Obchodnom vestníku spôsobilo, že účinky vyhlásenia konkurzu, ktoré nastali zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku, zanikli (§ 103 ods. 1 ZKR). Za danej procesnej situácie

to znamená, že na strane žalovanej už v konaní nevystupuje správkyňa konkurznej podstaty.

V doplnení dovolania (ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 23. februára 2023) žalovaná oznámila zrušenie konkurzu s tým, že naďalej trvá na podanom dovolaní, pričom na zastupovanie v konaní udelila splnomocnenie advokátovi Mgr. Martinovi Tomášovi.

Na základe uvedeného dovolací súd v dovolacom konaní konal so žalovanou obchodnou spoločnosťou, ktorú za stranu sporu označil aj v záhlaví svojho rozhodnutia.

Podľa názoru odvolacieho súdu následné zrušenie konkurzu vyhláseného na majetok žalovanej nekonvaliduje vadu zmätočnosti, ku ktorej došlo vydaním nezákonného rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý rozhodol v čase, keď bol na žalovanú vyhlásený konkurz, teda v ex lege prerušenom konaní, pričom v dovolacom konaní nesprávne konal v tom čase so žalovanou, a nie s ustanovenou správkyňou konkurznej podstaty úpadkyne (žalovanej).

32. Záverom dovolací súd uvádza, že v posudzovanom prípade je daná prípustnosť

a dôvodnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, keďže postupom odvolacieho súdu došlo k vade v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ktorá zakladá porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces. Dovolací súd preto rozsudok odvolacieho súdu z 15. decembra 2022 zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci (§ 450 CSP).

33. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd o trovách pôvodného konania, ako aj konania dovolacieho (§ 453 ods. 3 CSP).

34. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie prípustný opravný prostriedok.